

עטרת שלום

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת פינחס

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לְכֹן אָמַר הַנְּנִי נִתֵּן לֹא אֶת פְּרִי־יְשׁוּעָה (כה יב)

כתב אא"ז רבינו הגה"ק והנורא רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרא זלה"ה בספה"ק היכל הברכה וז"ל: 'שלום' וא"ו קטיעא ממש, וצורתה נחלקת לשנים, חלק עליון כמין יו"ד לבד, ובהצטרף חלק התחתון יהיה וא"ו. והסוד היו"ד של שלום קטיעא הוא דרגא דמושה, שביל עליון, דעת דמושה, כמבואר בפע"ח (שער הברכות פ"ג) שאין נקרא ברוך, אלא בסוד דעת עליון, המתחבר עמה בסוד שביל דקק, דנחית מן ה' שהוא חכמה. ושאר התיבות 'שלם' מספר ש"ע נהורין, שאין שם לא פגם ולא מום, ושם בש"ע נהורין שורש יו"ד בסוד 'שבילך' (תהלים עז כ) מספר ש"ע נהורין עה"א. ומתפשט היו"ד לששה קצוות שהוא הוא"ו התחתון של הוא"ו קטיעא, והוא נוגע ואינו נוגע והבן. ויש שכותבין חצי וא"ו וקומעין רגלה, והדבר שקול, ואין לתקן. אבל לכתחלה יכתוב כדעה ראשונה, והוא דעת אור תורה משם הריטב"א והרמ"ה.

אבל הנראה לענ"ד להוסיף, דהנה איתא בזוה"ק (ח"ג רמז: וז"ל: תא חזי, רוא דברית קדישא היא את יו"ד דמתעטרא ברשימו עלאה, ודא איהו דאתרשים בברית תדיר לעלמין, ובגין דקני פנחס על ברית, אתרשים בשמיה הכא את דא, פינחס יו"ד זעירא, איהי יו"ד דאיהי ברית ודא, דנפיק מגו יו"ד עלאה קדישא. וזה מבואר ג"כ מומן הארז"ל (עץ חיים שער אונאה פ"ד) שהיסוד עצמו הוא צורת ו' ארוכה, ועטרה צורת י', ונגלית ע"י הפריעה, ואז נעשית י' על ו' עיי"ש.

ולזה מרמז הוא"ו קטיעא שצורתה נחלקת לשנים, חלק עליון כמין יו"ד לבד, ובהצטרף חלק התחתון יהיה וא"ו, לרמז דקני פנחס על אות ברית ותיקן אותו.

והנה מבואר עוד שם בזוה"ק, שנדב ואביהוא נתגלגלו בפניחס, ופינחס תיקן אותם. והביאור בזה שאחד מהמעמדים מה היה החמא של נדב ואביהוא הוא שלא נשא אשה (ויק"ר כ

בס"ד, עש"ק פרשת פינחס
ט"ז תמוז תשפ"ב – שנה ר"ג גליון תרנ"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת	7:10	8:27	9:03
ירושלים	7:10	8:27	9:03
בני ברק	7:25	8:29	9:00
ניו יורק	8:07	9:24	9:36
מונטריאל	8:21	9:39	9:51

נא לשמור על קדושת הגליון

לתקן השורש של זמרי בן סלוא, כל זמן שגם השורש שלו פגום, וע"ז יחסו התורה אחר אהרן, לומר שהשורש שלו כן מתוקן.

ולזה מרמז וא"ו קטיעא, כי ידוע (ע"ה שער כד פ"ב) שיש שלש ערלות שצריך להוריד ע"י מצות מילה, וע"י שתיקן פינחס את אדה"ר, ונדב ואביהוא, וזמרי בן סלוא, תיקן את השלש ערלות החופפת על הברית.

ולזה יוקח רמ"ח בידו' (כה ז) היינו שרמזו לרמ"ח מצות עשה שמתקן הלא תעשה שעבר זמרי בן סלוא, וכמו שאמרו חז"ל (תמורה ד:): לאו הניתק לעשה אין לוקין עליו, משום שהעשה מתקן הלאו, עיין בארוכה במעמ"י. המצות בראשית ותבין.

וזהו הסוד מה שכתוב ויאמרו כל אשר דבר הוי"ה נעשה ונשמע' (שמות כד ז) כי זה ידוע מחכמו"ל (ילקוט ש"ה"ש רמז תקפז) ש'נעשה' זה מצות עשה, ו'נשמע' זה מצות לא תעשה. וזהו אמרו חז"ל במסכת שבת (פח). אמר רבי אלעזר, בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, יצתה בת קול ואמרה להן, מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו. היינו שהם השיגו שע"י מצות עשה מתקנים את כל הלא תעשה. רואים שע"ז נעשו בני ישראל כדוגמת המלאכים, ולכן אמרו חז"ל (ילקוט במדבר פרק כה רמז תשעא) שפינחס הוא אליהו, שנעשה מלאך ע"י הרמ"ח מצות עשה שתיקן את הלא תעשה שעבר זמרי בן סלוא.

והנה וא"ו קטיעא, מרמז ג"כ על הגאולה, כי איתא בלקו"ת (זכריה) שלעתיד לבוא יהיה שם הוי"ה יהי"ה. וזה מרמז כאן התרגום ונתן בן עוזיאל, ואעבדיני מלאך קיים, ויחי לעלמא לבשרא גאולתא בסוף יומיא בב"א.

רעוא דרעיון תשנ"ח לפ"ק

י, כי אמרו חז"ל (יומא ב) 'זכפר בעדו ובעד ביתו' (ויקרא טו ו) ביתו זו אשתו. שצריך להיות לכהן גדול שנכנס לקדש הקדשים אשה.

וטעותם בא, כי ראו שמושה רבינו עבד עבודה בשבעת ימי המלואים, והמעם מבואר בלקוטי תורה (שמיני) ששבעת ימי המלואים הם נגד ז' מלכים דמיתו, ואח"כ בא עולם התיקון מלך הדר מלך השמיני, ומשום שפירש משה מאשתו, לכן עבד עבודה רק בו ימי המילואים שעוד לא היה התיקון, ולכן רק משה היה יכול לעבוד בזה האופן. מה שאין כן ביום השמיני שמרמזו על עולם התיקון או התחיל אהרן הכהן לעבוד. ובוה מעו נדב ואביהוא שחשבו שיכולים ג"כ לעבוד עכשיו בזמן התיקון כמו משה רבינו בלי אשה, כמו שפרש"י בפרשת שמיני (י ג) רואה אני שהם גדולים ממנו וממך. אבל הם לא ידעו שעכשיו הוא עבודה של עולם התיקון ולכן צריך להיות האדם בשלימות דוגמא דלעילא ביחוד קוב"ה ושכינתיה. וא"כ היה להם חסרון במדת היסוד. ולכן נתגלגלו בפניחס דקני על אות ברית קדישא.

וגם תיקן את אדה"ר, כי איתא בלקוטי-תורה שופמים, שנדב ואביהוא לקחו נפש של אדה"ר. וזה אמרו חז"ל בעירובין (יה): שאדה"ר פירש מאשתו מאה ושלישים שנה, ועי"ז נתפזרו ניצו"ק בעולם. ונדב ואביהוא היו צריכים לתקנו, אבל בגלל שלא היו בשלימות, לכן בא התיקון אצל פינחס, וזהו מרמזו בשמו של פנחס שהוא נוסריקון פ"ג מספר ק"ל, וח"ס הוא מספר חיים.

וגם תיקן השורש של זמרי בן סלוא שהיה נשיא לבית אב לשמעוני, כי שמעון נשאה לשאול בן הכנענית (ויגס מו י) ופירש שם רש"י, שהיתה דינה עיי"ש. והוא גם כן פגם ביסוד, וזה בא פינחס לתקן ע"י הריגת זמרי, לכך פירש כאן רש"י, לפי שהיו השבטים מבזים אותו הראיתם בן פומי וכו', היינו שאמרו שאך יכול פינחס

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו ז"ע

**וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ
לְהוֹי"ה בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תַּמִּימִם
שָׁנִים לְיוֹם עֲלָה תַּמִּיד (כח ג).**

תקריבו מלא יו"ד, וכל 'קריב' 'תקריבו'
'קריבו' 'תקריבו' 'מקריב'
'המקריב', כולם מלאים יו"ד באורייתא
ובכל קריא, ודכוותיה 'להקריב'
'בהקריבם' 'מקריבם'. והענין כי הירידה
והחשכות והקטנות הכל צורך עליה,
שישפיל עצמו אין ממש, ואז בעת עלייתו
וקרבתו אל השם, יהיה מוכנע בלב שפל
ונבוה בהכנעה, ובוה יעול תלסר אבבו
ולית דימחי בידיה עייל ונפיק, ויגיע
להתפשטות הגשמיות, ויהיה קשור ודבוק
באור אין עליון, ביו"ד זעירא והכנעה
קמיט גרמא. (מכאן מוזהר הדש שה"ש פ"ה
ע"ב) וְהָאִי נְקוּדָה, וְהָאִי פְלָה דָא
בְּתִיקוּנָהָ. כִּיּוֹן דְּסֻלְקָא בְּשִׁמְאָא דָא,
וְאִתְקַרְי " זעירא שחורה, הָא אִתְקַשְׁטַת
בְּתִיקוּנָהָ עֵילָאָה, וְאִתְקַרְי שְׁחוּרָה אֲנִי
(שה"ש א ה), בְּהָאִי אוֹת אִתְקַלְיָנָא
בְּגוּזָאִי לְסֻלְקָא לְעֵילָאָה, הָא אִתְבְּסִינָא
בְּגוּזָא דְנְקוּדָה קְדָא, לְסֻלְקָא נְקוּדָה
לְנְקוּדָה. אֵת דָא, בֵּית יִשְׂרָאֵל אִיהֵי,
דְּבִרְתָּ לָהּ מְגוּ נְקוּדָה עֵילָאָה. וְכָל דָא,
בְּגִזוּ דְאִיהֵי אִתְקַלְיָנָא בְּיִתְחַדְיָה לְסֻלְקָא
לְעֵילָאָה, וְלָא אִצְטְרִיקָא לְאֵלְעָאָה בְּגוּזָה. פִּר
אִיהֵי בְּיִתְחַדְיָה דִּילָהּ, בְּתַכְלִית
הַתְּפִסְטוּת, וְכִיּוֹן דְאִיהֵי אִתְקַרְי דָא, אִיהֵי
סֻלְקָא וְאִתְבְּסִינָא מְכַל אוֹכְלוֹסָהָ. וְדָא
קְשִׁיָא לְהוּן, וְכִּד אִיהֵי בְּאֵת דָא, קְרִיבַת
לְמַלְכָא קְדִישָׁא, בִּיחוד אֶחָד מוֹפְשֵׁט מְכַל
אוֹכְלוֹסָהָ, וְדִי בוּה לְהַבִּין אִמְרֵי נוּעַם.

'היכל הברכה' דף קפב: מרבתינו יצחק אייזיק
מקאמרנא

**וְהִיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אֲחֵרָיו בְּרִית בְּהַנֵּת
עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֵלֹהֵיו וְיִכְפַּר
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כה י).**

ומרן הקדושת לוי קוה"ק ז"ע כתב, שעל
ברית מילה של אברהם אבינו ע"ה
היה אליהו מלאך הברית, ומרומז במ"ק
'אל נא תעבור מעל עבדך' (בראשית יח ג),
נ"א ר"ת נ'דכ א'ביהוא שהם אליהו
עיי"ש.

ועל פי דבריו אמרתי בס"ד, נ"א ר"ת
אליהו נביא, ואמרו חז"ל (בילקו"ש
ר"פ פינחס) פנחס זה אליהו. ואמרתי פינחס
מספר ר"ח, כמו יצחק, ופנחס זה אליהו,
ואותו המלאך שהוא אליהו, שהיה אז

אצל אברהם כהנ"ל, אמר לו 'שוב' ר"ת
ויקרא שמו בישראל, היינו שישבו
להיות אצל ברית מילה של יצחק ג"כ
ויבוא שוב אליהו, ובעת שנקרא שמו
בישראל יצחק שהוא מספר ר"ח כמו
פינחס אז יבוא בחזרה אליהו. 'אשוב'
ר"ת א'שרי ש'אל יעקב בעזרו ש'ברו
(תהלים קמו ה), וזה דמסיים (שם) 'על הוי"ה
אלהיו' אתון אליהו, וזה מרמז על מול
פינחס, כדברי המדרש על 'זירא יעקב כי
יש שבר במצרים' (שם מב א) הה"ד 'אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על הוי"ה אלהיו.
כי זקיני המגלה עמוקות כתב על המקרא
קודש בתהלים (קו ל) 'זעמוד פינחס
ויפל' מספר יוס"ף, כי פנחס עמד
בנסיון כמו יוסף במצרים, וזה בשם יוסף
הם אתון אליהו, כי יה"ו עם גימ"ל
מילויין של ה"ה מספר אתון אליהו.
ויובן ג"כ הנאמר בפנחס 'תחת אשר
קינא לאלהיו' והקשו המפרשים וכי זהו
דווקא לאלהיו, אלא רמז יש כאן,
אלהיו אתון אליהו, שנעשה עי"ז
פינחס זה אליהו.

'בית אבות' עמוד קא מרבתינו חיים יעקב
מקאמרנא

וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם (כז כב).
בפסח נאמר 'שעיר חטאת', ובבכורים
'שעיר עזים', וביום תרועה וכפורים
'שעיר עזים אחד חטאת', וכן בסוכת, בר
מן יום השלישי 'שעיר חטאת', וכן ימי ה'
ו' ז' אין שם עזים. וסימאן א' ב' ד' 'עזים'. כי
שורש עזות ממלכין קדמאין דמיתו, והוא
שורש הגאווה והתאוה, ובפסח ביטול יצר
הרע של המין ומדות רעות ותאות ולכן לא
כתוב עזים, ובבכורים ביטול יצר הרע של
חמאים ועבירות, כי התורה מגני ומצלי
ולכן לא כתוב חטאת, ובשאר תריוהן היינו
'שעיר עזים אחד חטאת', לבר מן ג' ה' ו' ז'
דסוכת שאין שם 'עזים', כי יעקב מארי
דאורייתא נהפך לקדושה לעזות שצריך
לתורה, ולא נתנה תורה לישראל אלא
מפני שהם עזים בקדושה (ביצה כה:). וכן
אהרן אוהב שלום מבטל העזות. וכן יוסף
'מגדל ע"ז בו ירוץ צדיק' (משלי יח י), וכן
דוד 'ומענו יוצא מתוק' (שופטים יד יד).
אברהם יצחק משה אין להם שייכות בזה
כלל, ויצחק דין קשה, והבן.

'היכל הברכה' דף קפז: מרבתינו יצחק אייזיק
מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו ז"ע

**אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יֵיבֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יֵיבֵא
לְפָנֶיהֶם וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת הוֹי"ה כִּי יֵצֵא אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רָעָה (כו י).**

ר"ל כאן אמר הכתוב, מאיזה מקום מוציא צדיק הרור השפעות
ישראל למטה. וזהו אשר יצא לפניו שהוא עולם האצילות.
ולפי שמשם אינו נמצא כל כך נשמות ישראל שהיו נשרשים בעולם
האצילות בעשר ספירות שלהם כביכול. לזה כתיב לשון יחיד יצא
לפניהם היינו שצריך להוציא משם מצינור שלהם. ונשמות אלו לא
מצוי אלא אחד בדור כנודע.

וכן ה"ה ואשר יבוא לפניו שהוא עשר ספירות קדושות של
עולם הבריאה, ג"כ כתיב לשון יחיד, כי משם ג"כ לא מצוי שהיו
נשמות ישראל נקשרים בשרשם בעולם הבריאה, אלא אחד בדורו.
הכל כנודע. לזה כתיב עד כאן נגד עשר ספירות קדושות דאצילות
ובריאה לשון יחיד יצא יבוא.

אבל נגד עולם היצירה ועשיה שמשם עיקר שורש של כל ישראל
כדאיתא בע"ח (שער העיבורים פ"א) ע"ש. לזה אמר ואשר יוציאם
בלשון רבים שהוא נגד עשר ספירות קדושות של עולם העשיה.

ולא תהיה עדת ה' כלומר ידוע הוא מה שכתב רבינו אלקי מרן
האר"י זלה"ה בע"ח (שער לידת המוחין) שבכל מקום שאנחנו חושבים
בחינת כתר במספר עשר ספירות, או משלים הכתר לעשר ספירות
לכל עולם שיהיה, ואם אין חושבים בחינת כתר, אי במקומו כביכול
חושבים מדת הדעת להשלים לעשר ספירות קדושות. והוא בסוד מה
שאמר אברהם אבינו ע"ה בספרו פפר יצירה עשר ולא תשע, ולא
אחד עשר. כי שניהם כתר ודעת אינם נחשבים לעולם שניהם ביחד,
אלא דייקא אחד לכד, או כתר או דעת ע"ש. נמצא שמדת דעת הוא
במקום כתר קוצו של י' א"א. לזה אמר כאן, ולא תהיה עדת
דעית הוי"ה כנודע שבשם הוי"ה ב"ה כלול בו כל עשר ספירות
קדושות שבכל עולם ועולם. ויו"ד הוא פרצוף חכמה של כל עולם
האצילות, הכולל בו בעצמו כביכול עשר ספירות קדושות הנכללים
בשם הוי"ה ב"ה דאצילות. ה' ראשונה הוא פרצוף בינה של כל עולם
הבריאה, הכולל בו ג"כ בעצמו כביכול עשר ספירות קדושות דבריאה
הנכללים בשם הוי"ה ב"ה דבריאה. ו' הוא פרצוף ז"א קדישין של כל
עולם היצירה, הכולל בו ג"כ בעצמו כביכול עשר ספירות קדושות
דיצירה הנכלל שם ג"כ בעצמו כביכול עשר ספירות קדושות דעשיה
הנכלל בו ג"כ ד' אותיות שם הוי"ה ב"ה. וכנגד ד' עולמות אבי"ע אלו
הנכללים שם בכלל ד' אותיות הוי"ה ב"ה, ובפרט בכל עולם נכלל
ג"כ ד' אותיות הוי"ה ב"ה הכולל בו כביכול עשר ספירות קדושות
בכל עולם ועולם, כנגדם אמר ד' בחינות, אשר יצא לפניו כנגד
אצילות. ואשר יבוא לפניו נגד עולם הבריאה. ואשר יוציאם נגד
עולם היצירה. ואשר יביאם נגד עולם העשיה. ואח"כ אמר, ולא
תהיה עדת דעת הוי"ה, שבין הכל הם שם הוי"ה ב"ה עם קוצו של
יו"ד, עדת דעת ה' פרצופים הכולל עשר ספירות שבכל עולם ועולם.

כיצאן אשר אין להם רועה כלומר עולמות העליונים אבי"ע,
שמשם בא הצינורות של כל ספירה וספירה לישראל למטה,
הם לא יהיו כיצאן שהם ישראל הנמשלים לצאן כנודע מרז"ל. אשר
אין להם רועה למטה בעולם העשיה, כן לא יהיה למעלה ג"כ הם
לכדם, אלא צריכים איש צדיק הרור שיהיה הממוצע בין העולמות
העליונים לבין ישראל הקדושים דלמטה, והוא דייקא כמו שהיה בימי
משה ואהרן. והבן.

'בן בית' דף נד מרבתינו אליעזר צבי מקאמרנא

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

בין המצרים בחיוב הקמת חצות לילה

לו, אני נוסע בשביל מעות. ואז משיב לי, בשביל מעות לך לשלום, בודאי מצוה גדולה תעשה. וכשאני בא למקום, אני משליך לחוץ הפניה החיצונית, ואני עושה העיקר.

'נתיב מצותיך' נתיב התורה שביל א אות ד

לא יחסיר שום יום דבר יום ביומו

עיקר חצות לבכות ולקונן על גלות השכינה הקדושה במר נפש ובבכיה והספד, ובכל יום אי אפשר כל כך, ובפרט שעיקר אמירת תיקון רחל בחצות ממש, ובדיעבד עד אשמורה השלישית שהוא זיינער צווייא [שעה שתיים] ולא יותר, אבל באשמורה שלישית הרחמים גובר ואין זמן בכיה, ולכן אנשי מעשה לא נהגו לומר בכל יום תיקון רחל, אבל תיקון לאה זמנו עד עמוד השחר והוא חיוב גדול, ובפרט 'הללויה אודה' הוא תיקון גדול למעלה וגם לנפשו עושה תיקון גדול, ולא יחסיר שום יום דבר יום ביומו.

'שולחן הטהור' סימן א סק"ט

לא טוב להיות נעור בחצי ליל ראשון עד אחר חצות וכן לענין שינה, לעמוד בחצות או סמוך לו, ולא טוב להיות נעור בחצי ליל ראשון עד אחר חצות, דבעי בר נש מרחימותא דקודשא בריך הוא למיסק בכל לילה לאשתדלא בפולחניה (זוהר ח"ג סח.), להתעורר ולקום לעבודת השם, ולמעט השינה כפי כוחו וכפי היכולת, אם לא בקיץ בלילות קצרים טוב להיות ניעור עד סמוך לאור היום, וטוב לו בזה, ובצדור החיים חלקו אמן.

'נוצר חסד' אבות פ"ו מ"ב, אהבה י

והמשנים להיות נעור עד חצות ובחצות ישינים לא יפה עושים.

'שולחן הטהור' סימן א סק"ב

מי שהוא מקליפת נגה מהפך הסדר ודי בזה.

'שולחן הטהור' סימן רלח ס"א

נשמה כשירה

קבלה בדינו שכל ישראל שיש בו נשמה כשירה מתעורר בחצות ממש. ויזהר מאוד ומאוד תיכף כשיעור משנתו ליטול ידיו, ויוציא את המים הרעים מן הבית, כי אסור לומר שום דברי קדושה בעודן בבית. ואם הוא חלש מאוד שאינו יכול לקום עדיין, ובפרט בדור הזה דור חלש, על כל פנים יאמר איזה דברי שבת ופסוקי אמונה, 'אתה הראת' (דברים ד לה), 'יודעת היום' (שם ד לט), 'שמע ישראל' (שם ו ד) וכיוצא.

'שולחן הטהור' סימן א סק"א

העומד בחצות טועם אור בתפילה

צרכין לעמוד בחצות, ומי שאינו עומד אחר חצות ללמוד, אין לו אור וחלק לא בקריאת שמע ולא בתפלה, כי הוא משפה ולחוץ, ועכ"פ אם הוא חלש מאוד יעמוד ויטהר עצמו בנטילת ידים, ויאמר שירות ותשבחות ופסוקי היחוד ועלינו לשבח, ופסוקי דרומי לערך שעה מועטת, ואח"כ ינוח דאם לא כן אין לו חלק באור של ק"ש ותפלה לטעום טעם יחוד אורו יתברך אור אין סוף, ויזהר מאוד.

'זוהר ח' ח"א דף טו:

התעורר לאיזה ענין גופני

'חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך' (תהלים קיט ט), ואמר **מון אור ישראל** [הבעש"ט זי"ע], כשאדם רוצה לקום בחצות ליל, והיצר בודאי יקטרג עליו ויפול עליו שינה, וכן כל כיוצא באלו ענינים, עצה היעוצה, להתעורר לאיזה ענין גופני, לעשות צרכיו ולעסוק בעניני הגוף, ואחר כך 'ואשיבה רגלי אל עדתיך'. וכן אמר הקדוש רבינו **יצחק מדראהביטש**, כשאני רוצה ליסע לדרך להוכיח לבני ישראל, היצר מתגרה בי, ואומר, יצחק שב בביתך ולמוד תורה, למה לך לטלטל עצמך ולבטל מדברי תורה. ואני אומר

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

מעשה נפלא שהיה בין האור החיים הק' להרה"ק רבי גרשון מקיטוב זי"ע בעת שהיה בארץ ישראל, כפי שסיפר מרן הגה"צ רבינו ישראל יצחק הלוי רייזמאן זי"ע ראב"ד מקהלות החסידים פעיה"ק, מכתבת ידו של תלמידו הגה"צ רבי משה יאיר ווינשטאק זצ"ל – לרגל יומא דהילולא ט"ו תמוז תק"ג

הודות לסגנונו הייחודי השארנו את נוסח הסיפור המקורי על מתכונתו

אבל שהייה זו גרמה שהשומר השני כבר הגיע להחליף המשמר, ופגע את רבי גרשון ביצאו מהמערה, ומסר זאת אל הפחה של חברון. הפחה גזר מיתה על שניהם, והוכנסו לבית הסוהר.

האור החיים חיכה כמעט כל הלילה על קידוש. וראה זה פלא כי באשמורת הבוקר בא רבי גרשון בריא ושלם לביתו של האוה"ח.

וסיפר רבי גרשון הנס שקרה לו. והיינו, לאחר שהוכנס לבית הכלא בא הפחה מירושלים והתאכסן אצל הפחה דחברון. שני הפחות הללו התחילו לשחוק באיזה משחק.

היה אז חוק כזה כי מי שמרוויח במשחק הרי הוא מוציא מהכלא את האסירים שאסרו על ידי המפסיד.

וקרה נס, כי הפחה דירושלים הרוויח במשחק והוציא את שני האסורים החדשים, השומר ורבינו גרשון.

רבי גרשון שלח את הסיפור הלוי אל גיסו הבעל שם טוב ז"ל, אמר הבעש"ט חבל, חבל מאד, כי אז היה הזמן המוכשר ובאם היה רבי גרשון מתפלל על גאולתם של ישראל היתה כבר הגאולה.

בכל אופן הגזירות נתבטלו על ידי תפלתו של רבי גרשון אצל האבות הטמונים במערת המכפלה אשר בעיר הקודש חברון. זכותם יגן עלינו

ישראל. רבי גרשון שמע לעצת האור החיים ונסע לחברון. בחברון היה חק כי כל שתי שעות לא היו מניחים לשום איש להיכנס אל מערת המכפלה. ובאם היה השומר מכניס לאיזה איש אז היו גוזרים מיתה על שניהם, על השומר ועל הנכנס.

רבי גרשון בבואו לחברון, והתחיל לעשות איזה פעולות חשאיות כדי לאפשר לו הכניסה להמערה, היתה הפעולה הידועה לשחד את השומר.

השומר אמר לרבי גרשון כי הוא יכול להבטיח רק על משך שתי השעות שהוא יהיה השומר אבל בהתחלפות השעתיים הרי יבא השומר השני, וא"כ אם רבי גרשון לא יזדרז ויצא מהמערה באותו הזמן אזי אינו ערב לחייו.

רבי גרשון קבע הזמן ליום ועש"ק אחר חצות היום.

האור החיים הבטיח לרבי גרשון כי הוא יחכה עליו על לקידוש. כלומר כי לא יעשה הקידוש של ליל שב"ק עד שיחזור מתפלתו אצל האבות במערת המכפלה.

אבל נחשולי טעויות גרמו לו לרבי גרשון ולא היה יכול למצוא את פתח המערה הנכונה, וזמן רב עבר עליו עד שהגיע אל הפתח האמיתי, ובהגיעו שמה יצא רוח עזה ונמרצה ולא היה יכל להכנס לפניו המערה, והספיק לומר רק מילות אחדות אל האבות הק' כי ימליצו טוב על ישראל שיוסרו מהם הגזרות הרעות, ויצא מחוץ להפתח.

סיפר לי הגה"צ רבי ישראל יצחק זצ"ל, שסיפר לו הרה"צ ר' נחמיה זצ"ל בנו של בעל הישפת אמת' זצ"ל, מעשה מבעל האור החיים הקדוש עם רבי גרשון קיטיב זצ"ל גיסו של הבעש"ט זצ"ל. וזאת היא תוכן המעשה:

גזירות נוראיות היו מתפרסמות בפולין רוסיא, וכדי לבטל את הגזירות שלח מרן הבעל שם טוב את גיסו הרה"ק רבי גרשון כי ילך בשליחותו אל הרה"ק בעל האור החיים, כי הוא בכח קדושתו יבטל את הגזירות הנוראות שהוטלו על ישראל.

רבי גרשון בא לפני האור החיים וסיפר לו כי הבעל שם שלח אותו אליו בנידון זה. בעל האור החיים ענה כי בכלל אינו מכיר איש בשם זה.

רבי גרשון שב והזכיר את גיסו במלוא השם והכינוי היינו רבי ישראל בעל שם טוב, וכשהזכיר 'טוב' כבר ידע האור החיים מי ומי הוא האיש הלוי המכונה בעל שם טוב. ברוח קדשו ידע הקרבה הנשמית בין שניהם. כי שניהם פגשים תמיד בנשמותיהם בריקעים העליונים.

וכשהציע רבי גרשון את רוב צרותיהם של ישראל הגרים ברוסיא פולין, ענה האור החיים איעצך בזה מה לעשות בטובתם של ישראל:

האבות הקדושים טמונים בחברון במערת המכפלה. ועל כן שומה עליך שתיסע בחברון, ותכנס למערת המכפלה במקום שהאבות הקדושים טמונים שם, ותתפלל לה' בקרבנותם, והאבות ימליצו על

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדרות

הרה"ק רבינו יעקב משה בן הרה"ק רבינו אליעזר צבי זי"ע מקאמרנא ט"ו תמוז תרפ"ט

תולדותיו

רבינו נולד ביום ו' תמוז תרכ"א בקאמרנא, לאביו רבינו הגה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע בעל ה'דמשק אליעזר', עוד בחיי חיותו של זקינו רבינו איש האלוקים הגה"ק רשכבה"ג רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע בעל ה'היכל הברכה', בשמחת הברית מילה נתכבד בסנדקאות ש"ב הגה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע שהגיע במיוחד מזידיטשוב לקאמרנא, ובמוהלות ובברכות כובד זקינו המהרי"א מקאמרנא זי"ע ונקרא שמו בישראל יעקב משה על שם זקינו הגה"ק רבי יעקב משה חותנו של רבינו הגה"ק רבי אלכסנדר סענדר מקאמרנא זי"ע, ור' יעקב משה היה חתן של הגה"ק רבי קאפיל מלוקווע זי"ע.

זקינו המהרי"א מקאמרנא התבטא עליו בשעת הברית י"ע וועט זיין א גרויסער מוצלח און א פועל ישועות, וש"י המהרי"א מזידיטשוב אמר עליו יש לו נשמה גבוהה מאד ואפילו אם יגור בעיר ירוצו המונים אחריו. אע"פ שזקינו המהרי"א נסתלק ביום י' אייר תרל"ד כחודש ימים לפני היכנסו לעול התורה והמצות לא מש זכרונו מעל פניו וזכר כל מה שלמד והשתעשע עמו, ולאחר הסתלקותו של זקינו עמד לימין אביו בהמשכת ההנהגה ואף נסע עמו להסתופף בצלם של המהרי"א מזידיטשוב והדב"ח מצאנו זצ"ל שהתבטא עליו יעצור זה יהיה לצדיק גדול.

נישואיו

בגיל ארבע שנים הציע לו זקינו שיקח לו אשה ממשפחת חמיו רבינו הגה"ק רבי אברהם מרדכי מפינטשוב זי"ע, ואכן באותו הזמן נתארס רבינו עם הרבנית אלטע אסתר פייגטשע בת ר' אברהם יהושע העשיל מפינטשוב נכדת זקינו הרה"ק הרא"מ מפינטשוב, ולאחר חתונתו עבר להתגורר אצל חותנו בפינטשוב והיה נוסע בכל יומי דפגרא אצל אביו בקאמרנא, באחת השנים לא עלה בידו להשיג התעודות מסע מפינטשוב שהיה אז תחת ממשלת רוסיה לקאמרנא שהיה תחת ממשלת אוסטריה, החליט לנסוע לימים הונארים בצלו של המגיד הקדוש ר' אברהם מטריסק זצ"ל ונשאר שם עד אחרי יומי דחנוכה, המגיד הקדוש חיבבו וקירבו הרבה מאוד ורבינו שאב ממנו מלא פנים תורה ועבודה והרבה מנהגים וניגונים שנהג רבינו מקורם היה מבית מדרשו של המגיד מטריסק, כשנפרד רבינו מהמגיד ברכו המגיד ישבכל עת שירצה דמעות יתנו לו מן השמים, ובדמעותיו יעזור לקרב לבבות ישראל לאביהם שבשמים ולהשפיע להם כל טוב.

אחרי פטירת חותנו שב רבינו אצל אביו בקאמרנא. לאחר פטירת הרבנית ביום ה' סיון תרע"ו נשא רבינו בזוו"ש את הרבנית אלטע חנה בתו של הגה"ק בעל האמרי יוסף מסיניא זצ"ל, שהיתה אלמנת הגאון ר' אברהם יקיר רובינשטיין נכד המהרש"ם מבערזאן זצ"ל, ומסופר שרבינו אמר לה בשעת הנישואין אביך האמרי יוסף נמצא אתנו כאן מתחת לחופה ואף צייר לה את צורת אביה ונתעלפה מרוב פחד, הרבנית הכניסה לו שני בנים מזיווגה הקודם ורבינו גידלם ואף הכניסם מתחת לחופה.

בנשיאות

ביום כ"ד אייר תרנ"ח חשכו המאורות לעדת

חסידי קאמרנא בפטירת רבינו מאור הגולה בעל הדמשק אליעזר זי"ע, ואז נתפרדו והיה לארבעה ראשים כאשר השאיר אחריו את ארבעת בניו הקדושים שהמשיכו והפיצו את שלשלת הקודש ברחבי גאליציע, ורבינו בנו השלישי נשאר על מקום אביו ורבים מחסידי אביו דבקו בו להמשיך את שלשלת הקודש, רבינו הצטיין בחכמות הגדולה ובמידותיו הנפלאות, ונשא את עדת חסידיו כאב האומן את בנו, והיה בעל צדקה גדול ומחלק הרבה מעות לעניי העיר וביתו היה פתוח לכל דכפין, וקירב כל אחד ואחד באהבה ובחיבה יתירה.

ובמיוחד היה מפורסם לבעל רוח הקודש מופלג ופועל ישועות בקרב הארץ עד שבפולין קראו אותו החוזה מקאמרנא, ורבים התחילו לנהור לקאמרנא ואפילו אדמו"ריים ורבנים שלחו אליו קוויטלעך לעצה ולישועה, ועד היום חיים אתנו אנשים אשר ראו אצלו רוח הקודש וישועות ממש.

ונביא כאן שני סיפורים אשר מספרים על רבינו, הראשון מגודל רוח קדשו ועניו הצופיות, והשני מאחד מהישועות שהושיע לחולים, שסיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ששמען מכלי ראשון.

פעם אחת נסע הר"ר פישל מושקביץ מאמריקא לבקר את אביו באירופא, ובאמצע הדרך עבר בעיר וויען מקום אשר רבינו היה שם זמן מה לדרוש ברופאים לרפואת רגליו, והגיש לרבינו קוויטלעך ופדיון והתחיל רבינו לומר לו כל מה שיעבור עליו בימי חייו, ובאמצע הפסיק רבינו ואמר לו תביא עוד פדיון והגיד לך עוד מה שיעבור עליך מהיכן שהפסקתי, ואחרי שלא היה לו לא הגיד לו ביותר, ואמר ר' פישל הנ"ל שלא נפל דבר מכל מה שאמר לו רבינו והכל נתקיים ממש.

והמעשה השני באשה אחת שבקאנדא שבאחד מן הימים קמה בבוקר והנה ידיה מלאה חבורות ופצעים והלכה לדרוש ברופאים ולא יכלו לרפואתה, ונסעה עם אביה לרבינו בקאמרנא וציוה רבינו לאביה שיחזיק את ידיה ושפך רבינו כוס מים על ידיה ומיד נעלמו כלא היו, אחרי כמה שנים שנתרפאה הנה ביום ט"ו תמוז תרפ"ט קמה האשה הנ"ל בבוקר והנה ידיה מצורעת כבתחילה, מיד שלחה טלגרמה לקאמרנא להזכיר עצמה לפני רבינו והחזירו לה טלגרמה שבאותו היום נסתלק רבינו והיה לפלא. כמ"כ היה נוסע לבקר אצל חסידיו במקומות מושבותיהם ואלפים באו לחזות בנועם זיוו ולבקש ממנו עצה וישועה אשר לא שבה ריקם.

בשנות מלחמת העולם הראשונה העביר רבינו את חצר קדשו בעיר דעבריען בהונגריה, וכשודך המלחמה כשחזר רבינו לקאמרנא וביתו ובית מדרשו נהפכה למאכלת אש, ועד שבנו אותו מחדש עבר להתגורר בעיר הבירה לעמבערג ושם בנו לו חסידיו בית מדרש גדול לשם ולתפארת, שם פגש את אחינו רבינו הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע בן אחיו הגה"ק רבינו אברהם מרדכי מקאמרנא זי"ע אשר נמלט ונסתתר שם מאימת הצבא, וקבע עמו חברותא מחצות הלילה עד אור הבוקר וישבו והתעמקו ברזי התורה בזוה"ק ובכתבי האר"י ז"ל ובש"ס ופוסקים וקנו חכמה זה מזה.

הסתלקותו

בשנת תרפ"ט עקב חולשתו נסע רבינו לנוח בעיר טצמנסדורף אשר במדינת זינבערגין, ושם תקף עליו מחלתו ובאור ליום ג' ט"ו תמוז שהוא אך בן ס"ח שנים החזיר רבינו את נשמתו לבוראו, מיד עשתה לה השמועה כנפים ועד ליום ו' ח"י בעיר שאז הביאו את ארונו לקבורת אבותיו בעיר קאמרנא נתאספו אלפים מבני העיר ומכל הסביבה להלוויה הגדולה בראשות אדמו"ריים ורבנים מכל הגלילות, וקברוהו בקיטל ובטלית מצויצת של זקינו ה'היכל הברכה' כפי אשר ציוה בצוואתו.

זה נוסח המצבה: כתר תורה. בחמשה עשר בתמוז משה עלה למרום ש' יעקב הלך לדרכו, וידרוש טוב לעמו. פה נטמן, יחד בדורו אדמו"ר רבן של ישראל אוהב שלום. עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא דנהורא קדישא. קטור בחד קטירא להאי עלמא כל ימיו קודש הקדשים. בעמ"ח ספר שמחת יעקב מחשבת יעקב ישועות יעקב. מרא דרזין מאור הגולה מופת הדור משה עה"י מעו"ע. שר בית הזוהר אספקלריא המאירה אור מופלא ומכוסה. הרב הדומה למלאך ה' צבאות וגלי מסתתרא וטמירא. מרן יעקב משה זצוקללה"ה בהרב קודש הקדשים מרן אליעזר צבי זצוקללה"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

השאר אחריו: בנותיו, הינדא אשת ר' נפתלי צבי זילברשטיין זצ"ל אב"ד האלושיץ. פרומט עלא אשת ר' אליעזר הלוי אפשטיין זצ"ל אב"ד זאלושיץ נכד הרה"ק ר' יוסף מנישטאט זי"ע. גיטל אשת ר' חיים נחום הלברשטאט זצ"ל אב"ד מושציסק נין הדב"ח מצאנו זי"ע, ובזו"ש אשת אדמו"ר המפורסם רבי אהרן מנחם מנדל מראדזימין זי"ע. רבקה אשת ר' אליהו באמבאך זצ"ל אב"ד אושפיצין. רחל פערל אשת אדמו"ר המפורסם רבי חיים אלעזר שפירא ממונקאטש זי"ע. ובנו יחידו ומ"מ אדמו"ר רבי שלום מקאמרנא זי"ע חתן הרה"ק רבי ישראל מסטאלין זי"ע.

קהל 'עטרת שלום' קאמרנא
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שכות ארזי הביזה מפי"ק ירושלים תובב"א

לרגל הילולת
בעל האור החיים הקדוש זי"ע
היערך

סעודת הילולא
לכלל אנ"ש וח"יר הכוללים שיחי
בראשות

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ביום ההילולא יום חמישי פרשת פינחס
ט"ו תמוז

בהיכל בית מדרשנו הגדול
נשילת ידים בשעה 6:00 בדיוק
הפילת מנחה בשעה 7:00

השיעור הקבוע בספרדיק אור החיים שנמסר בכל
יום חמישי ע"י כ"ק מרן רבינו שליט"א תתקיים בעת
סעודת הילולא
קנולת הקהילה